

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5110/2019
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Витомир Ђуровић, адвокат из ..., против туженог Биро за изградњу, инжењеринг и пројектовање „Рамарк“ Чачак, чији је пуномоћник Дејан Чукић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 738/2019 од 28.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 738/2019 од 28.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 738/2019 од 28.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 393/2014 од 19.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе на накнаду материјалне штете у износу од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.03.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 269.728,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 738/2019 од 28.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 393/2014 од 19.11.2018. године.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужилац је позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18), благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

С обзиром да се наводи у ревизији своде на оспоравање оцене изведених доказа, односно на оспоравање утврђеног чињеничног стања, због чега се ревизија не може изјавити, осим у случају када је првостепена одлука преиначена (члан 407. став 2. ЗПП), што није случај у овој правној ствари, а да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, као и да одлука о захтеву за накнаду штете зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка, а да уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке које указују на другачију примену материјалног права, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Ценећи наведено, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.03.2014. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 350.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**